

Som Kongens Tak for Sejren blev der nogen Tid efter uddelt en Række Dekorationer, deriblandt ogsaa et Par Dannebrogskors til Menige. I Søren's jyske Bataljon vidste man tidligt, at Chefen havde indstillet ham til denne sjeldne Udmærkelse, og nogle Dage før Uddelingen rygtedes det ogsaa, at han var bleven en af de udvalgte.

Søren tog mod sine Kammeraters Lykønskninger med et forsorent »Tak for Mad«. Men Nat efter Nat laa han og svedte i Sengen og kunde ikke sove for Sindsbevægelse og Spænding. Det var mest sine Forældre han tænkte paa, allermest paa sin Moder, som han havde voldt saa megen Skuffelse og Sorg. Nu skulde han igen se hendes gode Øjne smile, naar han kom hjem med Sølvkorset paa sin Frakke.

Saa en Dag stod Brigaden opstillet i Linjeformering og ventede paa Obersten, der i Kongens Navn skulde fæste Hæderstegnet paa Heltenes Bryst. Men til alles Overraskelse blev det slet ikke Søren, der kaldtes frem for Fronten for at modtage Dekorationen. Det blev hans Sidemand i Kompaniet, en juridisk Kandidat, der ogsaa havde vist sig tapper under Belejringen og desuden var i Familje med en af Hærens Generaler.

Kort efter var Krigen forbi og Mandskabet hjemforlovedes.

Søren gik omkring paa Landevejene og søgte Ar-